

Prośby dziecka według Korczaka

Marta Gerlach-Malczewska
psycholog

Nie psuj mnie. Dobrze wiem, że nie powinienem mieć tego wszystkiego, czego się domagam. To tylko próba sił z mojej strony.

- Wymuszanie w markecie.
- Uleganie dziecku

Nie bój się stanowczości. Właśnie tego potrzebuję - poczucia bezpieczeństwa.

- Ustalenie granic i stałości daje dziecku poczucie bezpieczeństwa. Dziecko wie czego może się po rodzicu spodziewać

Nie bagatelizuj moich złych nawyków. Tylko ty możesz pomóc mi zwalczyć zło, póki jest to jeszcze w ogóle możliwe.

- Przeklinanie – początkowo bawi ale w towarzystwie już mniej
- Agresja – jeżeli dziecko bije stanowczo mówimy o bólu

Nie rób ze mnie większego dziecka, niż jestem. To sprawia, że przyjmuję postawę głupio dorosłą.

- Pilnujmy się, aby pamiętać, że dziecko rośnie i jego potrzeby się zmieniają.
- Dostosowanie zabaw i aktywności do wieku dziecka.

Nie zwracaj mi uwagi przy innych ludziach, jeśli nie jest to absolutnie konieczne. O wiele bardziej przejmuję się tym, co mówisz, jeśli rozmawiamy w cztery oczy.

- Dziecko przy innych nie słucha, bo ma uwagę otoczenia
- Dziecko broni poczucia własnej wartości i staje się głuche

Nie chroń mnie przed konsekwencjami. Czasami dobrze jest nauczyć się rzeczy bolesnych i nieprzyjemnych.

- Postawa nadmiernie ochraniająca i bagatelizująca w wielu przypadkach charakteryzuje matki wychowanków placówek resocjalizacyjnych. Negatywne doświadczenia sprawiają, że dziecko wyznacza sobie granice

Nie wmawiaj mi, że błędy, które popełniam, są grzechem. To zagraża mojemu poczuciu wartości.

- Ważne jest, aby oceniać zachowanie a nie dziecko – uderzyłeś kogoś bolało go to, a nie, jesteś niedobry, zły

Nie przejmuj się za bardzo, gdy mówię, że cię nienawidzę. To nie ty jesteś moim wrogiem, lecz twoja miażdżąca przewaga!

- Bruno Bettelheim „Cudowne i pożyteczne”
- Baśnie: „Tomcio Paluch”, „Jaś i Małgosia”, olbrzymy.

Nie zwracaj zbytnej uwagi na
moje drobne dolegliwości.
Czasami wykorzystuję je, by
przyciągnąć twoją uwagę.

- Młodsze dzieci płacz
- Starsze dzieci dolegliwości np.
żeby nie iść do żłobka.

Nie zrządź. W przeciwnym razie
muszę się przed tobą bronić i
robię się głuchy.

- Obrona poczucia własnej wartości.
- Obronne bagatelizowanie.

Nie dawaj mi obietnic bez pokrycia. Czuję się przeraźliwie tłamszony, kiedy nic z tego wszystkiego nie wychodzi.

- Dziecko postrzega nas jako osoby niewiarygodne, którym nie może zaufać.
- Dziecko widzi rodzica jako osobę, która się z dzieckiem nie liczy.

Nie zapominaj, że jeszcze trudno
mi jest precyzyjnie wyrazić myśli.
To dlatego nie zawsze się
rozumiemy.

- Poszukiwanie wspólnego języka
– proste słowa, pokazywanie,
obrazki, dużo mówić i
pokazywać dziecku.

Nie sprawdzaj z uporem maniaka
mojej uczciwości. Zbyt łatwo
strach zmusza mnie do kłamstwa.

- Nie przyjmujemy racji dziecka tylko chcemy, aby zachowywało się zgodnie z naszymi oczekiwaniami – bez zrozumienia potrzeb dziecka.
- Dziecko kłamie – boi się i potrzebuje akceptacji jednocześnie

Nie bądź niekonsekwentny. To mnie ogłupia i wtedy tracę całą moją wiarę w ciebie.

- Brak poczucia bezpieczeństwa
- Stwarzanie okazji do wymuszania i manipulacji.
- Dezorientacja w rzeczywistości

Nie odtrącaj mnie, gdy dręcę cię pytaniami. Może się wkrótce okazać, że zamiast prosić cię o wyjaśnienia, poszukam ich gdzie indziej.

- Dystans emocjonalny i odrzucanie dziecka wywołuje największą trudności psychicznych w późniejszym wieku.
- A rodzic również nie jest szczęśliwy – wyrzuty sumienia

Nie wmawiaj mi, że moje lęki są głupie. One po prostu są.

- Rodzicu zrozum, że dziecko odbiera świat inaczej boi się dorosłych obcych, bo są duzi i obcy, boi się ciemności, bo w głowie widzi różne rzeczy straszne rzeczy i nie potrafi temu zapobiec.

Nie rób z siebie nieskazitelnego ideału. Prawda na twój temat byłaby w przyszłości nie do zniesienia. Nie wyobrażaj sobie, iż przepraszając mnie stracisz autorytet. Za uczciwą grę umiem podziękować miłością, o jakiej nawet ci się nie śniło.

- Kiedy dziecko dowiaduje się o rodzicu trudnej prawdy w wieku nastoletnim, może mieć problemy z autorytetem. I akceptacją rodzica.

Nie zapominaj, że uwielbiam
wszelkiego rodzaju
eksperymenty. To po prostu mój
sposób na życie, więc przymknij
na to oczy.

- Dziecko uczy się przez doświadczenie!!!!!!
- Musi sobie nabić guza o stół jak pod nim stanie, żeby zrozumieć że rośnie.

Nie bądź ślepy i przyznaj, że ja też rosne. Wiem, jak trudno dotrzymać mi kroku w tym galopie, ale zrób, co możesz, żeby nam się to udało.

- Radość z podążania za dzieckiem

**Nie bój się miłości.
Nigdy.**

- Nie trzeba komentować

